

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

162. szám.

Pest, september 20. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

A Marczius Tizenötödike politikai hirlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a Kiadónál, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a Kiadónál s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettetek.

Pest september 20.

Bizony senki se csudálkozhatnék azon, ha e rettenetes időkben az ember eszének kereke meg állna.

Tegnap este az ülésben a nádornak egy levele olvastatik fel, mellyben a Teleki Ádám ellen intézett vádak alap nélkülieknek, s csak némi félreértésekből származottaknak nyilatkoztatnak.

Hogy tetszik? Nem de gyönyörű? Nincs is más hátra, mint hogy a journalisták is részükről minden phrasist, mellyel Teleki Ádámot illeték nagy bünbánólag visszahuzzák, engedelmet kérjenek, s az egészet egy félreértésnek tulajdonítsák.

Hanem erre az ugynevezett félreértésre lehetne tán már egy igen szerény észrevételt tennünk.

Ezek a félreértések tavasz óta napról napra szaporodni kezdenek. A berlini király tizenhat óráig ágyúztatta népét, s midőn legyőzve lőn szemtelenül azt nyilatkoztatta ki, hogy az egész csak félreértés.

Az osztrák ministerium hasonlólag illy szörkezott elméjű férfiakból áll. — Ezek is a többi között megigérik, hogy Fiuméba granatosokat küldenek, de a gránátosok tévedésből Olaszországba mennek. Alkalmassint nem tudták az utat. Más izben ugyan ezen áldott ministerium, pénzt, löport, ágyú golyókat és congrève rakétákat küld Olaszországba, útközben azonban félreértésből e küldöttmények eltévednek, elvesztik az utat mig történetesen sok csatangolás után Zágrádba Jellachich háza elébe találják bebukkanni. —

Illy formán tett Teleki Ádám is. Áruló volt de nyakon csípték. Bizony pedig megeshetett volna, hogy félreértésből katonái szemök láttára a bitófára jut.

De a legnagyobb félreértés még csak most van készülöben. A király kedves báró Jellachichja fegyveres sereggel tör be Magyarországra. És a mint közeledik e sereg, úgy dugulnak be a magyarok igazságos kívánatai iránt Bécsben a dynastia fülei.

És ha Isten jövöltából, s magunk erejéből Jellachichot meg találjuk verni, ide vele azokkal, kik fogadni szeretnek s mi csekélységgel bírnunk, mindent rá teszünk, hogy Ferdinand győzelmünk után azt fogja mondani, hogy az egész csak félreértés.

Soha soha a historia ennyi nemtelenséget egybehalmozni nem látott mint a hogy e perczen az europai haldokló dynastiak magokat viselik.

A republicanusok még tán egy századig is hasztalanul theoretisáltak volna a nép fejébe az ócsó kormányt, a teljes egyenlőséget, a születési jogok botrányos igazságtalanságát, és még sem mentek volna annyira, mint a mennyire azt magok a dynasták, kik szégyenteljes viseletökkel az ügyet megérlelni segíték. —

A francia királyt, gyalázatosan kidobták.

A porosz király egy napi ágyúzás és megszárlás után azt mondja, hogy félreértés az egész.

A napolyi király mint mondja szabadakaratából constitutiót ad népének, egy következő alkalommal összeszövetkezik a fanatisált koldusokkal a lazaronikkal s fővárossát egy napig ágyúztatja, legyilkoltatja népeinek legderékabbjait s az adott alkotmánynak alig hagyja meg árnyékát.

Nem így vagyunk-e mi is a mi dynastiánkkal?

Valjon marcziusban nem a legnagyobb egyetértéssel, s legszebb reményekkel békében váltunk el egymástól s nyugadalmasan haza jöttünk új alkotmányunkat csendességben élvezni.

És mi történik? Oda fent meg bánják tetteiket s ellenünk egy osztrák sereg tör be az országba.

És kik ellenünk jönnek, meg vannak győződve, hogy ők ellenünk csak nyerhetnek, veszteni valójok nincsen.

Ha legyőznek, e szép hazát felfalják, s szabadság szerető népét, melly önkényük ellenében mindig közsikla volt, kifogják irtani, ha pedig mi győzzük le őket, röviden azt mondják: bocsánat, tévedtünk, az egész csak félreértésből ered, önök továbbá is a mi hiv magyarjaink, s mi tovább is leszünk önöknek kegyelmes urai. stb.

Igy fognak tenni, ez már régi szokásuk, s mi

ismerjük millyen keserves notát szoktak oda fenfujni, ha szorul a kapcza, ismerjük, millyen kevélyek, büszkék, hajthatlanok, s hidegen leketlenek szoktak lenni, midőn jól megy dolguk.

Azért mi is, mint Kossuth mondta, a nemzetnek e pillanatban összetartást s egységet ajánlunk, akkorára pedig, ha meg vertük az ellenséget, egy kis emlékezetet.

Pest september 20.

Két nap óta semmi nevezetesb újság.

Jellacsich azt mondják, hogy már Marczaliban a Balaton dél-keleti pontján áll, ha igaz. A lemondott hat százsz követek eltávoztak. Kapi és Piller Gedeon képviselők a baloldalról a jobboldalra mentek át. A ház nagy systematicus munkákba fogott, a nélkül, hogy a kormány padjain csak egy embert is látnánk, ki ott ülne, bele szólna a tanácskozásokba, s igézné, hogy a törvény végrehajtása iránt a felelősséget magára vállalja.

A ház és kormány betűről betűre azon politikára lépett, mellyet mi majusban és juniusban mindennap prédikáltunk.

Ma már sajtó alatt vannak a néphez intézett proclamatiók, mellyekkel, hogy el ne késsünk legyen, minden becsületes ember szívből ohajtja.

Kormányunk vanis nincsis. Batthyánit egész nap nem látjuk, s azért hisszük, hogy éjjel nappal fáradozik azokban, mellyek a haza megmentésére okvetlenül szükségesek.

Egy pár rövid hét alatt sorsunk eldő. Ha egy hónapot nyerhetünk, mindent nyertünk.

Részünkről az igazság van, ennek pedig hatalma nagy és rettenetes.

Nagy fenakadást szül, hogy Szenttamáson még nem történt meg az útközet. Mi eddig Mészárosról és intézkedéseiről csak a legjobbat hallottuk, s azért nagy botránkozásal olvastuk tegnap Kossuth hirlapjában, hogy hadügyminiszterünk oda lent késedelmeskedik, s a lelkesedett ifjúságot egészen kifárasztja. Ez annál szomorítóbb ránk nézve, minthogy ezt Kossuth lapjában olvasuk, a hol, mint gondolni lehet, a dolgok valódi állásáról a legbiztosabb tudósítások lehetnek.

Győznünk kell, vagy meghalunk. A főváros erősítése csigamódon megyen, csak mintegy 400 ember van kirendelve, hol legalább 12,000-nek kellene munkálódni.

A pesti ifjúság az ágyúzásban folyvást gyakorolja magát. A pattantyús laktanya szinte hemzseg a néptől.

Pest, september 20.

Mégis csak különösen mennek most is dolgaink.

Legjobb szándok mellett is meg nem állhatják a haza ügye legkevésbé is szíven fekszik, hogy kérdőleg fel ne szólaljon, midőn még is azon balpoliticianak maradványaival találkozik, mellynek a mostani bajok olly nehéz sulyaliránknehezülését köszönhetjük.

Csányi kormánybiztos minap legnagyobb kétségbeeséssel jelenté, miként gr. Teleki Ádám nyíltan kijelenté, hogy ő Jellasics ellen seregeinket nem vezérelendő.

És ez ellen akkor sem a gróf sem senki más által tiltakozás, sem valami észrevétel vagy meghazudtolás nem történt.

S ime most nem csak a nádor, hanem ugyan biztos is azt jelentik, hogy ezen egész gyalázatos historia csak félreértés vagy tévedésnek volt eredménye.

Mi senkinek gyalázatán nem örülünk, sőt legmélyebb honfiai fájdalommal értettük meg árulási hűtlenségét azon hadvezérnek, kit e nemzet, keble teljes bizalmával állított azon pontra, melly az egész országra nézve legfontosabb volt; kit a kormány nem csak azért küldte oda, hogy hős vezérletével megkeserültesse a pártütő Jellasicsal azon percet, mellyben eszébe jutott legelőször a magyar korona ellen szentségtörő kezét fegyveresen felemelni, hanem egyszersmind sőt főképen azért, hogy rendületlen hűségén s hazájához hű ragaszkodásán megtörjék az armánynak minden igyekezete, mellyel hogy egy annyira fontos helyen álló egyént elpártolásra csábítani megpróbálandja — a kormány előre is igen tisztán belátta.

És a nemzet épen nem dicsekedhetik, midőn kénytelen megvallani, hogy elárulta, megcsalta saját fia, azon fia, kit százak — ezrek közül szemelt ki s kinek midőn a haza ajtajának kulcsát élethalálrai megőrzés végett általadá, azt mondá: ezen emberben megnyugodtam.

Mert előállnak az utcai szónokok, idegen rúgók által mozgatott nyelveikkel, s a zsoldos demagogok armány bérelte tribunokról hirdetik: hogy ime e nép, melly annyira szeret százados hírű vitéz őseire hivatkozni, melly olly világraszólólag köpi markát, hogy buzgalmával megmenti hazáját — most elárulva ön gyermeke által, s sirja azon kezek által ásatott meg, mellyekbe maga adott kapát — elleneinek gyökeres kirtására.

És Bécsben meg Zágrábban mit mondanak ez esemény hírére rólunk? Ime a nemzetnek, melly olly hánytorgatva szereti ügyének igazságát emlegetni, s annyira kívánna másokat is a fölö meggyőzni — jobb fiai, magok átlátják annak hamisságát, sőt avagy kétségbe esve illy ügynek sikeréről, lelkiismeretök sugallatára sietnek baráti kezét fogni azokkal, kik a hűtlenség ösvényére tévedt magyart törvényes felsőség pálczája alá kívánják visszatéríteni.

Igy használják fel e sajnos szerencsétlenséget elleneink, kiknek erejük nem csak fegyverben, hanem ügyünknek, alávaló hazugságok általi depopularisatiójában is fekszik.

És éppen azért nem vettük szívesen tollunkra Teleky árulásának híret; honfijádalom sebébe

mártók tollunkat, midőn a nyilvánosság előtt be kelle vallanunk, hogy már a magyar is elárulja a magyart s hogy nem tiszta e haza sem ollyanoktól, kik nyomorult ígéretekért a becsület tisztelt állásáról a moralitas utolsó deszkáját is kilökte lábuk alól, honarulás mocsárba önként ugranak.

Hanem a constatirozott tény ki kelle mondaní, ki kelle azért, hogy a haza érdekeihez hivebb őrt válasszon; ki azért is, nehogy az árulás büntetlen elnézésből bátoritva, tovább harapódzék s a gaz zsoldosok nyílt vásárt üzzenek végre az egész országról, nehogy a többet ígérőnek dobják oda ezt egykor s így szörnyű gúnyt üzzenek velünk pusztá szavá aljasult büntető hatalmunknak ellenében.

S ezért nem szabad elaltatni hagyni magunkat, nem leend szabad harci szerencsénk netalán jóra fordulásain mámorunkban feledni azt, milly közel állánk a végveszélyhez egy embernek vétke miatt. A szó ki volt mondva, ki volt daczosan, merészen, a pártütő hatalmatóli fedezetés biztosságában a nemzetnek, azt nem hallani nem volt szabad.

Lehet hogy a bűnös csalódva árulása sikerében, mellyel az egész drávai magyar erőt tétlenségbe zibbasztani vagy tán éppen pártütő zászlója alá szegődtetni gondolá, látva a nemzethez hűségben rendületlen magyar tiszteket, szilárdul állva hű csapataik élén s tüzesítve a bélyegvasat, hogy azzal homlokára árulás szégyenét süthessék; — látva más részről a nádort megérkezni partjához azon Drávának, hol hajdan egy koronás király gyöngye vesszője előtt, mint varázsilletésre, térdre omlott egy pártütő sereg, s ajkáról öntudatlanul hűség esküje hangzott le; — látva mind ezt az áruló vezér, megfélemltet ön feje miatt, s hogy gyáva éltét tovább tengelhesse, nem késik hazug nyelvére a hűség eskünek alhangjait venni, s talán hivatkozni istenre, hogy ő hű volt ügyünkhöz mindenkor; s ha ezt elhítenie nem sikerül, felállitandja magát martyrként hon-szereteért félreismerés szalmakoszorújával utasítatik el.

De nekünk nem szabad többé engedékenyeknek lennünk. Hívékenységünknek már sokszor csunyán megfizettük az árát; ne melengessünk kigyókat keblünkön, hanem legyen a bűnös büntetve aként, hogy árulást elkövetni alkalmatöbbé ne legyen.

A képviselőház s a közvélemény kimondák ítéletünket, és azt nincs is okuk megmásítani.

Annyival inkább, mert bármilly szerencsével harcoljunk megtámadóink ellen, ha az árulás és bujtogatásnak szabad játékot engedünk, idebenkül ellenek nem győzendik ugyan le hazánkat de rabigába dülend az hűtlen fiainak gazsága miatt, kiket első merényőkért megfenyíteni elmulasztánk.

Cserző Bencze.

Mákvirágok.

— Kerestetik egy nyolczadik egyén a még fenn maradt ministeri tárczára. Az ajánlkozóknak következő tulajdonokkal kell birni:

1., szükséges, hogy politicalai életök folyama alatt de különösen marczius óta a baloldaltól több püsszegéssel mint éljennel fogadtattak legyen, hán éppen feketesárgaságban sinlődés gyanuja alatt állottak annál jobb.

2., igen kívánatos, hogy nevök előtt B. sőt még jobb ha G. áll s aristocraticus kevélységekről ösmeretekesek voltak.

3., a ministerialis homogenitásra nézve nagyon ohajtandó volna, ha kopasz fejjel és nagy szakállal birnának.

4., elkerülhetetlenül szükséges, hogy az ajánlkozó a pragmatica sanctio iránti ragaszkodását bécsi stempellel ellátott papírra irt kétségtelen bizonyítványokkal tudja támogatni: valamint

5., az is sine qua non féltétel, hogy Hám Jánostól tanulevelet hozzon az iránt, miképp a magyar király neve elől az austriai császárt soha ki nem hagyja, s a dynastiáért — ha catholicus — minden reggel 10 miatyánkot — ha protestans — minden este „20 jó éjszakát!“ mond de legkülönöbben szükséges

6., az hogy a Schwarzwild-et mindig tojássárgával egye, s a bayerische Dampfudel iránt különös gastronomiai előés rokonszennel viseltessék.

Az ajánlkozók kéretnek bérmentes leveleiket a szabadsajtóutczában lévő Cziráki házba ezímezni.

— Nem sokára egy nagy drámai mű fog nemzeti színpadunkon adatni. Czimje

A kétalaku

Münchenner Sofia hires költő Der Doppelgänger című német eredetije után magyar nyelvre tette Rozsamezei képmutató.

Személyek.

Kétalaku der erste chinai császár és e néven ötödik királyja Jerusalemnak, beteges és gyámoltalan.

Metterja hamis játékos és megszökött iparlovag.

Ludovico — spuellette melléknévvel — rendkívüli tekintélyü herélt a császári udvarban.

Camara obscura della Sofinska a császár közeli rokona, s az udvari kerítések őrcjeinek főudvarmesternője.

Trippelhof udvari herélt, sofinska hálóteremének ajtójánál őrt álló.

Lacour schwarzgelb petrefactum.

Jelloschatz nagy befolyásu háromlófarkos basa Sofinska szolgálatjában.

Ezenkívül több jerusalemi felelős ministerek, kik nem sokára hasonlag chineseerek lesznek.

A drámai esemény helye most China, majd Jerusalemban, de kivált ez utóbbi, hol két ellenséges sereg áll egymással szemközt, s mind két sereg élén a Kétalaku áll:

Tudomásunk a darabról és személyeiről csak ennyi és nem több, kik azonban olvasták, igen egyhangulag állítják, miképp a darab igen tragicaillag végződik s a szegény beteges és Camara obscura della sofinska kerítések őrc-

jeinek főudvarmesternője hatalmától függő gyámoltalan Kétalakut utoljára mindkét sereg elkergeti s a függöny egy elhatározott öszvecsapás alatt gördül le.

A közönség igen feszült figyelemmel várja a darab adatását.

— Híre van, hogy a vasárnap óta a szabadsajtó utcában minden este nagy hajtóvadászat tartatik egy királyi Thiergartenből kiszabult vadra, melly igen is Hochwildnek lenni mondatik s a fővadászmaster állítása szerint Tárca nevet hordoz, szemtanuk erősítik, hogy a nemes vad legközelebről egy kereskedelmi boltból jött ki, hol szarvai hatalmasan megágabogosodtak, hajtása nagyon élénknek lenni állittatik, de a vad a kopóknak minden cseleit ki tudá játszani, bár nem közönséges szaglászó fajtából is vannak köztök. Hír szerint azonban egy szöke karcu menyét alakú, különösen jó orru kopó már nyomára akadt, de azért csak hallgatva hajt.

— Ma délelőtt a dunaparton három bősült ökör nagy rémulést gerjesztett, s egynehány egyént — szerencsére minden komoly következés nélkül — le is ütött lábáról. A városi rendőrség, — melly az országosban saját ügyességének és erélyességének megszégyenítését akarja tekinteni — éles szemével nyomára jött, miként ama három marha senki más mint — Radeczki, Windischgrätz és Jellacsics, kik illy áruhában akartak néhány ministert felszurni. Mi ugyan a városi rendőrség éleslátását kétségbe hozni nem akarjuk, de állításának hitelét azon okból nem tartjuk megállhatónak, mert ha azon nagy marhák valósággal a schwarczgelb megnevezettek lettek volna, nem bántották volna azon jobboldali képviselőt, ki utjokba akadt.

— Éppen most érkezik hozzánk azon tudósítás, hogy az érintett három ökörnek elgázolási és félreugrási kísérletei csupa félreértésből történtek, s ők a legázoltak iránt a legnagyobb simpathiával viseltetnek, sőt érettek készek Rindsbraten-né változni át.

— Erélyes rendelet Kemence főváros hatóságától:

A hazának jelen veszedelmes percei közt minden késedelem veszélyes levén, ezen főváros lakói egész illedelemmel és tisztelettel megkéretnek és kerestetnek, hogy a főváros körül képzendő sánczolatok csinálására kegyesen megjelenni méltoztatnának, s ha netalán terheltesökre nem esnék, magok után ásót, kapát s a t. hozatni sziveskedjenek. Az első napokban csak 400-an legyenek kegyesek megjelenni, későbbre többeket is bátorokunk felszólítani. A munka f. hó 20-án kezdődik meg, mellyre is e főváros lakóit mégegyszer egész alázatossággal szivesen felhíván, maradok kész köteles szolgálja a mélyen tisztelt közönségnek

Simplicius

Kemence főváros polgárm.

— Délutáni 5 óra.

A városban egyszerre azon hír terjedt el, hogy Jellacsics beutása Magyarországra csupa a félreértésből történt.

— A porosz herceg nevét viselő magyar ezred illyr szellemü elcsapott tisztjei az ezred schwarczgelb zászlóját is magokkal vivéék. Ez már nemes bosszu, mellyet igen jó volna a ministerelnöknek más ezredeknél is magunkra vonni.

Csernátoni.

Szózat a magyarokhoz.

„Nemzetem — magyarfelem mivé lettél? — Királyodtól! — kit véreden fentartottál — szentségtelen kezek műve által eltaszítottál!” —

Igy kiált fel a multak keserű fájdalmain megtört szív; — így emel fohászt hű nemzetéhez minden igaz magyar lélek.

Am van-e oka így kiáltani fel a szívnek, így sohajtani a magyar léleknek?

Visgáljuk meg.

A magyar nemzet, mióta e földet bírja — mióta első királyának a koronát tűzte fejére: azóta hazájáért, alkotmányáért s királyáért élt.

Ha vész környezte a hazát s ezzel királyát, mint — nincs nemzet, melly példa lehetne — orosz lány rohant ontani vérét királyáért és hazájáért.

E készséget bebizonyította a magyar, nemcsak véreből származott de egyszersmind az idegen vérből megkoronázott királyai iránt is; mert imádni tanulta királyát gyermeki bölcsőjében — királyát, ki a nemzet alkotmányos jogait csonkítani nem, de oltalmazni igen is, képes volt.

E készsége ellen a magyarnak, panaszt soha nem emelhetett a habsburgi ház, mellynek palotáját sokkal magasabbra emelte, mint volt Árpádnak egyszerű sátora.

Mert nemcsak reá ruházta a jogot — magyar nemzet királyának lehetni, de egyszersmind erőt fejtett ki e ház mellett, hogy nemzetek királyi, s népek fejedelme legyen.

Erőt fejtett ki, hogy a habsburgi ház maiglan fenálljon.

És mit nyert ezen áldozatáért a magyar?

Nyert — egy rabigát, mellyet a zsarnok kormány — a király ótalma alatt — átokként nyomott nyakába!

Nyert egy mérges kigyót, melly által körülövedztelve megtöretett!!

Nyert egy telhetetlen nadályt, melly nemcsak harczias vérét, hanem kincsét is mind kiszopta!!

Nyert egy rongyolt palástot, mellynek árnyékában kínos fájdalmi nem hogy irt — nem, de onyhet sem találtak!!!

Illy keserű jutalmak érlelék meg 1848-ik martius 15-két.

Midőn a magyar nemzet végeréjében megtört s elzsarolt alkotmányának hajdani élvezetét vitta ki azon királytól, kiért halni minden perczen késznek nyilatkozték.

A király megadja ezt, szavával szentesíti, kezével pecsételi.

És mikor ezt teszi, égő fáklyát hagy hátra a zsarnokság férgének, hogy azt farkaikra kötve

beszaladják az alkotmányos nép dús veteményeit, és azokat porrá égessék!

A király ezt felülről — az undok camarilla vakító tanácsaival behálózva — mind nem látja; sőt ájtatos lelkének megnyugtatóra szolgálni látszik: mert a bünös tanácsosok igazságosnak lenni hitetik vele: hogyha károsodtak a zsarnokok, kik a nép javán többé hizhatnak, — károsodjék a nép is, ki alkotmányos jogaiba, a királyi szó által visszatétetett.

A camarilla ama — isten büntetését soha el nem kerülhető műve az: hogy a király nem látja a harczot, melly magyar, hűséged ellen irtólag kezdetett.

A király vérei, kikre koronád vár — mint camarilla főnökök — kedves szemlét tartanak, midőn ártatlan véred omlik a szabadság harczmezéjén.

Innen van, hogy királyod előtt ellenséged kedves, te pedig gyűlölt vagy.

Innen van, hogy ellenségedet, melly dúlni jön honodba, dúlni a hont, mellynek királya Ferdinánd — ő hatalmas királyi szavával rögtön visszautasítani nem képes.

Innen van, hogy az ellenség törvényesen cselekszik, mert a camarilla akarajára, téged, magyar nemzetem, ismét rabigába akar dönteni — az adott királyi szó szentsége ellenére is, te leléptél a törvényesség teréről, mert magadat védted és védni fogod, hogy hazádat megmentsd s királyod trónját megerősítsd.

Innen van, hogy az ellenség törvényesen tesz, midőn hadsereget gyűjt hazád szabad falainak lezuzására: te lelépsz a törvényesség teréről, midőn felszólítod hű fiaidat, hogy a szabadság zászlója alá seregjeljenek a haza és király védelmére.

Innen van, hogy az ellenség törvényesen tesz, midőn kártyaszeleteket spanyolviasszal pecsétel meg s annak 5 vagy 10 forint értékét, ha másként nem, föbelövessel biztosít: te lelépsz a törvényesség teréről, midőn javaidat kötöd le kiadott bankjegyeid biztosítékául.

És te azért, mert a király megerősítése nélkül vetted eszközlésbe, leléptél a törvényesség teréről: az ellenség pedig a törvényesség ösvényén haladva tesz mindent, bizonyosan azért, mert a király tetteit megerősítette.

Eltaszítottál te a királytól, nemzetem, kit hű karjaiddal s véreddel hűn mególtalmazni még az árulás és esküszegés perceiben is kész vagy.

Am emlékezzen a király — ki esküjét szegi — a várnai véres csata történetének okaira, s tudja meg, miként isten az egyetlen az, ki a bünök legiszonyubbikát büntetlenül nem hagyja.

Emlékezzen a király miként mint akkor, ugy jelenleg is, gonosz tanácsnokai, a királyi trónt a népek hűségének minden áldozata daczára is, — magokkal sodorandják a végveszély örvényébe.

Te pedig magyarnép bizzál istenben, igazságodban s tenerődben, s mentve vagy.

Gergelyi.

